

„Върху особенитѣ, въ природата и източно културни народи срещащи се, тонови редици, и тѣхното отношение къмъ законитѣ на хармонията“ (1899), „Акустически и тонопсихологически изследвания върху народната пѣсенъ на нѣмскитѣ езикови племена“, „Сжщността на клавириното звучение“ (1911), „Кратки практически модулационни упражнения“ и др.

Римболтъ, Едуардъ Франсизъ — Rimbault, Edward Francis — английски музикаленъ историкъ, род. 13 юний 1816 въ Лондонъ, умр. 26 септ. 1876 с. т., ученикъ по органъ на своя баща, основателъ на „Старинното музикално дружество“ — „Musical Antiquarian Society“ — чель въ английскитѣ университети ценни лекции върху историята на музиката, издалъ единъ голѣмъ брой творения на старата английска църковна музика — публикации на „Мотетното дружество Перси“ и „Старинното музикално дружество“, и писалъ: „Пianoto — неговиятъ произходъ, напредѣкъ и строежъ“ (1860), една школа за пиано, две школи за хармониумъ.

Римска школа — се нарича основаната 1580 отъ Нанини, и ръководена отъ Палестрина, композиционна школа, възпитала цѣла редица майстори, които отъ края на XVI в. — до XIX в. култивиратъ Палестриновия а cappella стилъ въ римската църковна музика. Характерни белези на този класически църковенъ стилъ сж: висша красота на звучността, простота и естественост на формата, и сериозност и глѣбина на религиозното чувство. Чистотата на този стилъ, естествено, не е могла да се запази въ своя първиченъ видъ, понеже компониститѣ отъ разнитѣ поколения презъ течение на повече отъ два вѣка, презъ които е траяла Р-та ш., сж си служили съ изразнитѣ срѣдства на своята съвременостъ при култивирането на Палестриновия а cappella стилъ. Къмъ това се прибавя и факта, че отъ XVII в. майсторитѣ на Р-та ш. заимствуватъ отъ Венециянската школа начина на писане за два и повече хора (осемъ и повече гласа), и по този начинъ настѣпва едно смѣсане и преплитане на двата стила.

Видни майстори на Р-та ш. сж: Нанини, Алегри, Валентини, Маджочи, Анерио, Суриани и др.

Римски-Корсаковъ, Андрей Николоевичъ (синъ на компониста Р. К.) — музикаленъ писателъ и критикъ, род. 17 окт. 1878 въ Петроградъ; ученикъ по музика на бащата си и Хербекъ (чело), училъ философия въ Петроградския и Страсбургския университети; основателъ (заедно съ Сувшински) на списанието „Музыкальный современникъ“ презъ 1915, отъ името на което уреждатъ „музикални изложби“ (концерти), въ които сж се изпълнявали творби отъ модерното музикално направление; сега е заведующа музикалната отдѣлъ при държавната библиотека въ Петроградъ. Трудове: „Борисъ Годуновъ отъ Мусоргски“, „Детскитѣ и юношески години на Н. А. Р. К.“, „Първиятъ руски сборникъ отъ пѣсни на XVIII ст.“, „Балетитѣ на Стравински“, критическо издание на бащината му „Хрсона на моя музикаленъ животъ“ и на „Споменитѣ на Глинка“ и др.

Римски-Корсаковъ, Николай Андреевичъ — виденъ руски компонистъ, род. 18 мартъ 1844 въ Тихвинъ — Новгородска губерния, умр. 21 юни 1908 въ имението си Любенецъ, свършилъ морското училище въ Петербургъ и, успоредно съ това, усърдно се е занимавалъ съ музика (пиано при Каниль); попадналъ въ кръжеца на Балакиревъ и, усвоявайки неговитѣ художествени начала — става членъ на „групата на петьтѣхъ“. Още като офицеръ въ флотата, довършва първата си симфония, изпълнена 1865. 1873 напуска служба въ флотата, и бива назначенъ за инспекторъ на военнитѣ музика, отъ 1871 — профессоръ въ Петербургската консерватория, на която длъжностъ оставя до смъртта си, като презъ това време 1883—94 е билъ втори директоръ (Балакиревъ — първи) на Придворната пѣвческа капела, диригентъ на концертитѣ на „Свободната музикална школа“ и на концертитѣ на „Руското императорско музикално общество“. Творчеството на Р. К. е обогатено съ национална окраска — въ него е отразенъ руския народенъ духъ. Въ симфоничната музика той е програматикъ — сѣе не-